

GÜNEŞ TERKOL

ecabin
fantastic

Ferda Art Platform

Ferda Art Platform'da 23.11-20.12.2023 tarihleri arasında gerekleŒen GÜNEŒ TERKOL KABIN FANTASTİK sergisi için hazırlanmıŒtır.

Prepared by Ferda Art Platform on the occasion of the exhibition GÜNEŒ TERKOL CABIN FANTASTIC dated 23.11-20.12.2023.

Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar ve seçili görsel malzeme dıŒında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

© Ferda Art Platform, 2023.

IG: @ferdaartplatform

W: ferdaartplatform.com

M: info@ferdaartplatform.com

Maka Cad. Ralli Apt. 37/7
K:5 TeŒvikiye, ŒiŒli / İstanbul

Ziyaret Saatleri | Visiting Hours
Salı - Cumartesi | Tuesday - Saturday
11:00-19:00 / 11am-7pm

Paris'ten Güneş'le yollanan 'Fantastik Kabin'in hikâyesi

EVİRİM ALTUĞ

Ferda Art Platform, Güneş Terkol'un son dönem yapıtlarını 21 Kasım - 20 Aralık arasında izleyiciyle paylaşıyor. Terkol, üretimi ile hayatın bir biçimde birbirine girdiğine dikkati çekerek, "Ben, kumaşı insana en yakın malzemelerden biri olarak düşünüyorum. Hem örten, hem soyan bir şey. Taşıyıcılığı, üzerinde çalışması zevkli. Aynı zamanda toplayıcıyım, vazgeçemiyorum da." ifadesini kullanıyor.

Güneş Terkol ile Taksim'de (yeniden) bulduğumuzda, yüzünde Ferda Art Platform'da (FAP) 21 Kasım itibariyle izlenen yeni sergisi 'Kabin Fantastik'i oluşturan işleri galeriye yeni teslim etmiş olmanın mutluluğu ve heyecanı seçiliyor.

Terkol'un son - tül - yerleştirmelerinden birini, daha bu yaz Beyoğlu İstiklâl Caddesi adresli İBB Kültür imzalı tarihi Casa Botter'da Melike Bayık küratörlüğü ile açılan 'Düşler, Hakikatler' sergisinde görmüş olduğumu anımsıyorum. Son dönemde yine, İstanbul Modern'in 2016 doğumlu 'Kadın Sanatçılar Fonu' imzasını taşıyan 11 sanatçılı sergisinde, veya Depo'da 8 Kasım'a değin izlenen 12 Eylül hafıza sergisine kattığı 'İnsan Hakları' temalı 'pankart-eser'i ile takdir toplayan Terkol, yine 'aynı:'O, üretkenliği, farkındalığı ve hayata yönelik pozitif bakış açısı ile dünyaya insancıl bir kaftan dikmekten yılmayan bir kimlik. Doku(n)duğu her meseleye adı kadar aydınlık bir enerjiyle yaklaşan Güneş, bu emeği ve samimiyetinin de karşılığını haliyle alıyor.

Gelecek nisanda SAHA desteği ile, Venedik Bienali'ne gitmeye hak kazanan, Ali Akay küratörlüğündeki Mardin Bienali'ne de sevgili eşi, meslektaşı Güçlü Öztekin'le davetli sanatçının FAP'da 20 Aralık'a kadar izlediğimiz 'Kabin Fantastik' sergisi, ağırlıklı son katıldığı Paris merkezli misafir sanatçı programı Art Explora'da ürettiği çalışmalarının yanı sıra, İstanbul çıkışlı son dönem yapıtlarını içeriyor.

İstanbul Teşvikiye'deki Ralli Apartmanı'nda bulunan FAP'daki sergide, sanatçının tül ve kumaş işlerinin yanı sıra iki adet 'pankart işi' öne çıkıyor. Bu çalışmalar, Güneş'in çeşitli STK'lar ve dayanışma grupları ile ürettiği kolektif işler. Bu 'pankart iş'lerden biri, Güneş'in Paris'te göçmen kadınlar ve şiddete maruz kalmış kadınlar ile ürettiği, bu doğrultuda Bureau des Heures Invisibles La Debrouille ve la Maison des Femmes isimli STK'larla çalıştığı 'Trendeki Hayaller' isimli çalışması. Bir diğeri ise, İstanbul Örnektepé'deki Mahalle Evi'nde, İBB ve UNHCR işbirliğinde, Suriyeli göçmen kadınlarla ürettiği 'Kalplerdeki Adalar'. Sanatçı, serginin düzenlendiği FAP galerisinin yer aldığı binanın, aynı zamanda Suriye Başkonsolosluğu'na ev sahipliği yaptığına dikkat çekerek, bu kesişmenin kendisine bilahare iyi geldiğini ifade ediyor.

FAP'taki 'Fantastik Kabin' sergisinin ikinci ayağında, gün sonları karşılaştığı küçük ayrıntıları, yaptığı çizimleri ve dikişleri sunan Terkol, bu çizimlerin daha sonradan oluşan büyük boy tül ve dikiş hallerini de yine izleyicilerle paylaşıyor. Sergide, Terkol'un kontur ve espasları 'cayır cayır' zıt ancak yaşamsal renklerle vurguladığı gerçeküstücü biçim - varlıkları, yine türlü tekniklerle kol geziyor. Desenler, suluboya kompozisyonlar, melez canlılar, cinsiyet, varlık ve hiçlik üçgeninde koşuşan kimseler, canlanmış eşyalar, geometrik hareket dansları, serbestliği kutlayan bilimum çalışma bu bonkör sergide yine bir kutlama havası yaratıyor.

Bu yaratıcı hengâmede Terkol'a sanatı ve aktivizmi nasıl yorumladığını sormaya çalışıyoruz. 1 Aralık'ta, yine Depo'da, SAHA'nın geçen yaz kadınlarla düzenlediği 'Alacaheyheyler' atölyesinin meyvelerini içeren karma sergisinde yer alacak sanatçı, çok fazla kolektifin üyesi olduğunu reddetmiyor; üretimindeki yoğunluğa da bunun bir neticesi olarak bakıyor. FAP'taki sergisinde, artık 10 yılı aşan kolektif pankart atölyelerinin etkisi bulunduğunu anlatan Güneş, akla Yoko Ono'yu da getiren bu feminist, barışçıl üretim biçiminin kendi adına bir 'kanal' vazifesi gördüğünü belirtiyor. Ürettiği defterlerin, yazdığı şarkı sözlerinin sanat hayatında bir biçimde yerini bulduğunu aktaran Terkol, kendi tabiriyle 'ses olarak düşününce', elbette 'öz' John Lennon'ımız, ressam, müzisyen GuGu / Güçlü (Öztekin) ile hayata geçirdikleri HaZaVuZu'yu da bize anmadan, edemiyor.

Güneş'in yapıtları bize, tekstilde aşına olduğumuz 'Patch-Work / 'Yama-İş'' tabirinin plastik ve kavramsal karşılığını aktarıyor. Tabirimizden gayet hoşnut kalan Terkol, ilgili 'yamalama' eyleminde kendisine gelen her kaynağı özümseyerek, buna uygun görsel yankılar ortaya koyduğuna değiniyor. Paris'te kaldığı sürede işbirliği yaptığı kadınların bulunduğu hastane içindeki atölyelerini ziyaret eden Güneş, onların da kendi atölyesine geldiğini söylerken, göçmen kadınlarla eş zamanlı buluştuğunu ve her iki atölyenin, tek pankartta bir araya geldiğini belirtiyor:

"Yavaş yavaş birbirimizi tanıdık. En son, bütün kadınlar bir araya geldi ve benim kaldığım yer, çok büyük bahçesi olan, Montmartre'da kampüs gibi bir yerdi. Bütün kadınlar yürüyüş yaptık, müzik yaptık, yemek yedik. Final de öyle gerçekleşmiş oldu."

Sanatçının eserlerinde şeffaflık, tül malzeme üzerinden hem kendisinin dobralığına, hem de çalışmaların hayal gücü ile gerçeklik arasında kalan bereketli anlatım zeminine gönderme yapıyor.

Mor kalemlerle muhabir hızıyla görsel enformasyon topladığı düşünülebilecek Terkol, eserlerini - gazeteci gibi değilse bile - 'gerçeklerden oluşan kesitler' olarak bir araya getirdiğini, "Aslında burada yazarlık gibi de düşünürsek, ses balonları var ve bir editoryal durum da oluşuyor," diye açıklıyor ve üretim şeklinde eski Yunan terracota vazolarında, rölyeflerde, halılarda gördüğümüz antik, epik 'vaka/haberlerin' etkisi olduğunu belirtiyor:

“Tabii ki gündemden bir şeyler söylüyor ama, direkt söylemiyor. Bu, budur da demiyor. Ama Paris’te şu anda kadının şu anda uğradığı şiddet konusunda titreşim gibi bir durum da yaratabiliyor.”

Terkol’a en ‘tembel’ sorumuzu, ‘Neden tekstil?’i sorduğumuzda da hiç yadırgamadan, keyifle anlatmaya başlıyor: “Biz göçmen bir aileyiz. Anneannem de terziymiş, terziilik yaparak hayatını kazanırmış. O makina dururdu evde. Annem babam da mühendisti, resme filan çok ilgileri de yoktu. Ama o makina hep ilgimi çekti. Sonra, Mimar Sinan Resim Bölümünde iken de tuvale çalışmaktan, yağlı boya resimden, tekniğinden çok sıkıldım. Kendimi ifade edemediğimi düşünüyordum. Daha sonra Osmanbey’deki tekstil atölye çöplerini toplamaya başladım, artık kumaşlara baktım. Onlara palet gibi yaklaşıp incelemeye başladım. Malzemenin kendisi bana fikir vermeye başladı. Elle dokunabiliyorsunuz, uzaya gidiyoruz üstümüzde, ameliyat oluyoruz, içimizde. Arabaların içinde, çeperinde. Kumaşın çok geniş bir kullanım alanı var. Ben kumaşı insana en yakın malzemelerden biri olarak düşünüyorum. Hem örten, hem soyan bir şey. Taşıyıcılığı, üzerinde çalışması zevkli. Aynı zamanda toplayıcıyım, vazgeçemiyorum da.”

Terkol’un çalışmaları, kariyerinin önemli dönemecinde ‘cut-out’ / kesme çalışmalar da üreten Modern, Post - İzlenimci Fransız üstat Henri Matisse’e de selam veriyor. Bu yaklaşımına heyecanla olumlu karşılık veren ve çok sevdiğini belirten sanatçı, Ankara yıllarında da köpeğine bu ismi verdiğini çitlatarak, zaten ele aldığımız kolaj - patch work türünün kendisinde de yer aldığını, lekesel üretime yöneldiğini, bunu yaparken kendini dışavuran renkler seçtiğini anlatıyor.

Paris’te bulunduğu sırada Ortaçağ’dan Rönesans’a her döneme dair her türlü sergiyi gezdiğini belirten Terkol, bunun işlerini de etkilediğini anlatıyor. “Matisse gibi ressamlar, kendi modellerini yaratıyorlar,” diye konuşan sanatçı, bunun yanı sıra Edouard Manet’nin ‘kendi bahçesini’ yarattığını, bu bahçenin içinde yaşayarak sürekli onu ürettiğine değiniyor. Matisse’in de Fransa’nın güneyine geçerek burayı resmettiğini açıklayan Terkol, oluşturdukları bu modellerle de, şehir dışına giden sanatçıların uzun yaşadığına ve bu biçimiyle “Hayatla üretimin bir şekilde birbirine girdiğine,” dikkati çekiyor.

Eserlerindeki ‘gezici-toplayıcı’ unsurlara bu yönüyle odaklandığımızda, Terkol şu saptamada bulunuyor: “İşlerimin en önemli özelliği, bence katlanıp, küçülüyor olmaları. Sonra büyüyüp, mekânda devasa yerleşimlere dönüşüyorlar. Aşırı hafifler. Yine, tülbent gibi malzemeler, pankartlar taşınabiliyor. Dışarı çıkıyor. Hantal değil, ekonomik bir malzeme. İşlerimde göçmenlik bir şekilde kesin var. Çünkü genellikle göçmen kadınlarla çalışıyorum. Onların hayal dünyalarını görmek adına, ‘hikâye anlatım atölyesi’ gibi. Meselâ, bu pankartlardan bir tanesinde bir tren var; arkada Paris manzarası var, ama tren, ne ileri, ne geri gidiyor. Yani bu biraz da yolda olmak ile ilgili bir şey.”

Naif resimler dışında duvar resimlerinin, Sovyet afişlerinin, o dönem yapılan kolektif sanat üretimlerinin etkisinde olduğunu belirten Terkol, dikkatimiz ürettiği son çalışmalarında özellikle Akdeniz turkuvazını vurgulamasına kayınca buna da çok sevinerek olumlu yanıt veriyor. Paris'te bulunduğu hemen her Pazar kentte bir boykota, greve, eyleme denk geldiğini belirten sanatçı, kadınlarla yaptığı çalışmalarda ise görece daha özgür alanlar ürettiğini şöyle ifade ediyor: "Meselâ bir eserde, Louvre Müzesi'ni tasvir eden küçük bir bayrak var. Orada, periferiden gelmiş insanların aslında nasıl görünmez bir sınır yaşadığı üzerine konuştuk. Şehrin merkezi, o 'snob, Parizyen' hali ile, periferide yaşayıp çok çalışsan, yüksek kira ve ağır ekonomiye maruz kalanların durumunu konuştuk ve meseleye daha genel baktık. Oradaki demiryolu işçileri, benzin istasyonu çalışanları, yaptıkları grevlerle hayatı gerçekten kilitliyorlar. Grev hakları var ve kullanıyorlar." Sanatçının FAP'daki son sergisinde ayrıca, 'günlük absürtlüklerim' olarak nitelediği, bir yönüyle 'kişisel Tarot' serisi olarak da nitelenebilecek 18 parçalık, dışavurumcu soyut bir dizi öne çıkıyor.

"Bunlar tuhaf, anlatımcı ve çok figüratifler," diyen Terkol'un çalışmaları, dönüşüme, meta-morfoza son derece açık birer heykel (adayı) olarak da kendilerini yansıtıyor. Ürettiği bu figürlerin hemen her birinin başka bir yerden kaynaklı olduğuna değinen sanatçı, içlerinde yılbaşı süslerinden Bilim Müzesi'ne birçok kaynağa gönderme bulunduğunu aktarıyor. Paris'te geçirdiği süre içinde, "Bayılırim," dediği Louise Bourgeois'ın da çalışmalarını Centre Georges Pompidou'da izleyen sanatçının sergisinin adı ise, günlüklerinden çıkan bir çalışmadan geliyor. Bu resminde Terkol, vaktiyle Avrupâ'da tura çıkarılan çilekeş, 'Clara' isimli dişi gergedanın üzerindeki maymunu, aslen 'Lucy' olarak paleontologların keşfettiği varlık ile bizleri tanıştırıyor.

Çalışmalarının hepsini bir bütün olarak başlatan, arkasından figürlerini makasla kesen Terkol, eserlerini baskıya da benzetiyor ve sergisinde esasen birkaç baskının bulunacağını belirtiyor. Bununla birlikte sanatçı, eserlerinin gün ışığı ve ziyaretçilerin müdahaleleri ile değişkenliğe çok açık olduklarına da vurgu yapıyor. Sanatçının bu çalışma biçimi ayrıca, izleyene 1920'lerde çekilen, optik yanılsamalara açık gerçeküstücü kısa filmleri de getiriyor. Bu bakımdan Terkol, müzikleriyle, grubuyla çalıştıklarını tekrarlararken, İstanbul'daki Hara isimli mekânda üç performans sanatçısıyla diktiği çalışmalar üzerinden kariyerinde ilk kez bir gösteriye de imza attıklarını anlatıyor. Terkol son olarak Paris deneyimiyle kendi ritmini hatırladığını, nelerle ilgilenmek istediğini bir daha gözden geçirdiğini söyleyerek, yeni arkadaşlar edindiğini, bolca yürüyüş yaptığını ve defterleriyle, elleri, kolları dolu şekilde İstanbul'a döndüğünü bizlere sevinçle iletiyor. Bizlere de sergisinin içinde bu geziyi özgürce sürdürmek kalıyor.

2023 Aralık sayısında Milliyet Sanat dergisinde yayınlanmıştır.

Sent From Paris With The Sun [Güneş], The Story Of “Cabin Fantastic”

EVİRİM ALTUĞ

Ferda Art Platform shares Güneş Terkol's latest works with the audience between 21 November and 20 December. Terkol pointed out that production and life are somehow intertwined, stating, “I think of fabric as one of the materials closest to humans. Something that both covers and undresses. It is fun to carry and to work on. I'm also a collector and can't give it up.”

When Güneş Terkol and I meet (again) in Taksim, her face reveals the happiness and excitement of having just delivered the works that comprise her new exhibition ‘Cabin Fantastic,’ on view at Ferda Art Platform (FAP) as of November 21, to the gallery.

I remember seeing one of Terkol's latest tulle installations at the ‘Dreams, Truths’ exhibition curated by Melike Bayık; the exhibition opened this summer at the historical Casa Botter building renovated by İBB Kültür, located on Beyoğlu İstiklâl Avenue. Recently, she has been celebrated for the work she included in Istanbul Modern's exhibition of 11 artists titled the ‘Women Artists Fund,’ which emerged in 2016, or with her ‘Human Rights’ themed ‘banner-work’ at the exhibition commemorating September 12 at Depo, which was on view until November 8. Terkol is the “same,” as always: She has a personality that does not give up on sewing a humane robe for the world with her productivity, awareness, and positive perspective on life. Güneş, who approaches every issue she touches with an energy as bright as her name, is naturally rewarded for her effort and sincerity.

The artist, who was invited to participate in the Venice Biennale next April, supported by SAHA, and who was invited to the Mardin Biennial curated by Ali Akay, with her beloved partner and colleague Güçlü Öztekin, shows her latest works at FAP with ‘Cabin Fantastic’; the exhibition is on view until December 20, including works produced in the Paris-based artist-in-residence program Art Explora, as well as her latest works from Istanbul.

In the exhibition at FAP, located in Ralli Apartment Building in Teşvikiye, Istanbul, two ‘banner works’ stand out, as well as the artist's tulle and fabric works. These works are collective works produced by Güneş in collaboration with various NGOs and solidarity groups. One of these ‘banner works’ is ‘Dreams on the Train,’ which Güneş made in Paris with immigrant women and women subjected to violence; she worked with NGOs called Bureau des Heures Invisibles La Debrouille and la Maison des Femmes. Another one is ‘Islands in the Hearts,’ which she produced with Syrian immigrant women at the Mahalle Evi in Örnektepe, Istanbul, in cooperation with İBB and UNHCR. The artist points out that the building where the FAP gallery is located, where the exhibition is held, also hosts the Syrian Consulate General, and states that this intersection later felt good for her.

In the second leg of the 'Cabin Fantastic' exhibition at FAP, Terkol presents the small details she encounters at the end of the day, the drawings and stitches she makes, and shares the later large-sized tulle and stitch versions of these drawings with the audience. In the exhibition, Terkol's surrealist form-beings, whose contours and spaces are emphasized with 'blazingly' contrasting but vital colors, are again prevalent through various techniques. Drawings, watercolor compositions, hybrid creatures, people running in the triangle of gender, existence, and nothingness, animated objects, geometric movement dances, and all the works celebrating freedom create an atmosphere of celebration in this generous exhibition.

We ask Terkol how she interprets art and activism in this creative turmoil. The artist, who will participate in the group exhibition on December 1, again at Depo, featuring the fruits of the 'Alacaheyheyler' workshop organized by SAHA with women last summer, does not deny that she is a member of many collectives. She sees the intensity of her production as a result of this. Explaining that collective banner workshops, which are more than ten years old, have an impact on her exhibition at FAP, Güneş states that this feminist, peaceful form of production, which brings Yoko Ono to mind, serves as a 'channel' for her. Noting that the notebooks she produced and the lyrics she wrote somehow found their place in artistic life, Terkol said, in her own words, 'thinking as sound', she mentions HaZaVuZu, which they brought to life with our 'essential' John Lennon, the painter and musician GuGu / Güçlü (Öztekin).

Güneş's works convey the visual and conceptual equivalent of the phrase 'Patch-Work' that we are familiar with in textiles. Terkol, delighted with this expression, points out that in the relevant 'patching' action, she assimilates every source that comes to her and creates appropriate visual echoes. Güneş, who visited the studio of the women she collaborated with in the hospital during her stay in Paris, said that they also came to her studio and, that she met with immigrant women simultaneously, and that both studios came together under a single banner:

"We got to know each other slowly. Finally, all the women came together; where I stayed was like a campus in Montmartre, with a huge garden. All of us women walked, made music and ate. And that's how the finale took place."

Transparency in the artist's works refers to both her directness and the fertile narrative ground between the imagination and reality of the works through the tulle material.

Terkol, who can be considered to be collecting visual information with the speed of a reporter using a purple pen, explains that she brings her works together as 'sections of facts' - if not like a journalist - and says, "Actually, if we think of it as writing, there are sound bubbles and an editorial situation is created." She states that the ancient, epic 'cases/news' that we see in ancient Greek terracotta vases, reliefs, and carpets influence the production style:

“Of course, the work says something about the current events, but it is not stated directly. It doesn’t say this or that. But it can also create a situation like vibration about the violence that women are currently experiencing in Paris.”

When we ask Terkol our most ‘lazy’ question, ‘Why textile?’, she starts to articulate the reasons with pleasure, without finding it odd to be asked this question: “We are an immigrant family. My grandmother was also a tailor; she earned her living by tailoring. That sewing machine was sitting at home. My parents were both engineers and were not very interested in painting. But that machine always attracted my attention. Then, while I was at the Mimar Sinan Painting Department, I got bored working on canvas and oil painting and its techniques. I thought I couldn’t express myself. Then, I started collecting the textile ateliers’ garbage in Osmanbey and looked at the leftover fabrics. I approached them like a palette and began to examine them. The material itself started to give me ideas. You can touch it with your hand; we go to space when we wear fabric, and when we undergo surgery, it is inside us. Inside cars, around them. The fabric has an extensive range of uses. I think of fabric as one of the materials closest to humans. Something that both covers and undresses. It is fun to carry and work on. I’m also a collector and can’t give it up.”

Terkol’s works also nod to the modern, post-impressionist French master Henri Matisse, who also produced ‘cut-out’ works at an important turning point in his career. The artist, who enthusiastically responded to my approach and stated that she loved this reference, said that she gave this name to her dog during her years in Ankara and explained that she also has the collage - patchwork genre that we have already discussed, that she tends towards painterly production, and that she chooses colors that express herself while doing this.

Stating that she visited all kinds of exhibitions about every period from the Middle Ages to the Renaissance while she was in Paris, Terkol explains that this also affected her work. “Painters like Matisse create their own models,” the artist says and also mentions that Edouard Manet created his ‘own garden’ and lived in this garden and constantly reproduced it. Explaining that Matisse also went to the south of France and painted there, Terkol points out that the artists who went out of town lived longer with the models they created, and in this way, “Life and production are somehow intertwined.”

When we focus on the ‘traveler-collector’ elements in her works, Terkol states: “The most important feature of my works is that they fold and diminish in size. Then, they grow and turn into huge installations in the space. They are extremely light. Again, materials such as cheesecloth and banners can be carried. They go out. It is not bulky, it is an economical material. Immigration is present in some way in my work. Because I usually work with immigrant women. It’s like a ‘storytelling workshop’ to see their dream world. For example, one of these banners shows a train; There is a view of Paris in the background, but the train goes neither forward nor backward. So it’s about being on the road.

Terkol also creates 'portraits of humanity' with her works that remind us of Cihat Burak, Nuri İyem, Nevhiz Tanyeli, and Neşe Erdok. During our interview, the artist, who referred in particular to Gülsün Karamustafa and Semiha Berksoy, underlined that she was deeply impacted by Berksoy's work and is inspired by her.

Stating that she was influenced by murals, Soviet posters, and the collective art productions of that period, in addition to naive art, Terkol responds very positively when our attention shifts to her emphasis on the Mediterranean turquoise in her latest works. Highlighting that almost every Sunday she was in Paris, she encountered boycotts, strikes, or demonstrations in the city, the artist states that she creates relatively freer spaces in her work with women: "For example, in one work, there is a small flag depicting the Louvre Museum. There, we discussed how people from the periphery experience an invisible border. We talked about the center of the city, that 'snob, Parisian' state, and the situation of those who live on the periphery, work hard, are exposed to high rents and a heavy economy, and looked at the issue more generally. The railway and gas station workers there are putting life on hold with their strikes. They have the right to strike, and they use it."

The artist's latest exhibition at FAP also features an expressionist abstract series of 18 pieces, which she describes as 'my daily absurdities,' which can also be described as a "personal Tarot card series."

"These are strange, expressive, and very figurative," says Terkol, and her works reflect themselves as sculptures (candidates) that are highly open to transformation and metamorphosis. The artist points out that almost each of these figures she produces originates from somewhere else and states that they contain references to many sources, from New Year's decorations to the Science Museum. The artist, who studied the works of Louise Bourgeois at the Center Georges Pompidou during her time in Paris, about whom she said "I adore her work", titled the exhibition from a work in her diaries. In this painting, Terkol introduces us to the monkey-like creature discovered by paleontologists, initially named 'Lucy,' on a suffering female rhinoceros named 'Clara,' which was once taken on a European tour.

Terkol, who instigates all of her works as a whole and then cuts her figures with scissors, also likens her works to prints and states that there are several prints in the exhibition. However, the artist also emphasizes that her works are open to variability due to daylight and visitors' interventions. This way of working for the artist also brings the viewer to the surrealist short films shot in the 1920s, which are open to optical illusions. In this regard, while Terkol repeats that they are working with their music and group, she also explains that they have put on a show for the first time in her career, based on the works the artist created with three performance artists at the venue called Hara in Istanbul. Finally, Terkol happily tells us that she remembered her own rhythm with the Paris experience, reconsidered what she wanted to do, made new friends, walked a lot, and returned to Istanbul with her notebooks, hands, and arms full. All we have to do is continue this tour freely within the exhibition.

**This text, written by Evrim Altuğ, has been published in the 2023 December issue of Milliyet Sanat.*

Trendeki Düşler, 2023
Dreams on Train, 2023
Kumaş üzerine işleme
Sewing on fabric
240 x 305 cm

(Paris, le "Bureau des Heures Invisibles" Aubervilliers,
"la Debrouille" ve "la Maison des Femmes" gibi yerel dernekler
ile işbirliği içinde üretilmiştir.)

Kalplerdeki Adalar, 2023
Islands of the Hearts, 2023
Kumaş üzerine işleme
Sewing on fabric
205 x 300 cm

(İstanbul'da Örnektepe mahalle evinde İBB ve UNHCR işbirliği ile Suriyeli göçmen kadınlarla üretilmiştir.)

Bonjour, 2023
Bonjour, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
240 x 130 cm

Zaman Vampiri, 2022

Time Vampire, 2022

Kumaş üzerine çizim ve dikiş

Sewing and drawing on fabric

170 x 136 cm

Ödünç Ses, 2022

Borrowed Sound, 2022

Kumaş üzerine çizim ve dikiş

Sewing and drawing on fabric

173 x 132 cm

Periferi, 2022

Periphery, 2022

Kumaş üzerine çizim ve dikiş
Sewing and drawing on fabric

170 x 136 cm

Kalbim Ötüyor, 2023
My Hearth Sings, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
170 x 130 cm

Dünyanın Tantanası, 2023
Pompousness of the World, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
200 x 130 cm

Çin Bayramı, 2023
Chinese Feast, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
160 x 110 cm

İki Saat, 2023
Two Clocks, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
160 x 100 cm

Hangar, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
170 x 90 cm

Mösyö İstanbul, 2023
Monsieur İstanbul, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
140 x 110 cm

Raydan Çıktı, 2023
Got off the Rails, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
140 x 100 cm

Kuşgidişler, 2023
Way of the Birds, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
130 x 100 cm

Romantik Akord, 2023
Romantic Chord, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
150 x 85 cm

Zirnik Kitabı, 2023
Hoot Book, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
150 x 90 cm

Park, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
110 x 80 cm

Akvaryum, 2023
Aquarium, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
105 x 80 cm

Şangır, 2023
Jingly, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
105 x 65 cm

Beyaz Baykuş, 2023
White Owl, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
105 x 100 cm

Wildone, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
130 x 100 cm

Monde, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
130 x 100 cm

Kafadarlar, 2023
Buddies, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
150 x 90 cm

Durak, 2023
Station, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
130 x 90 cm

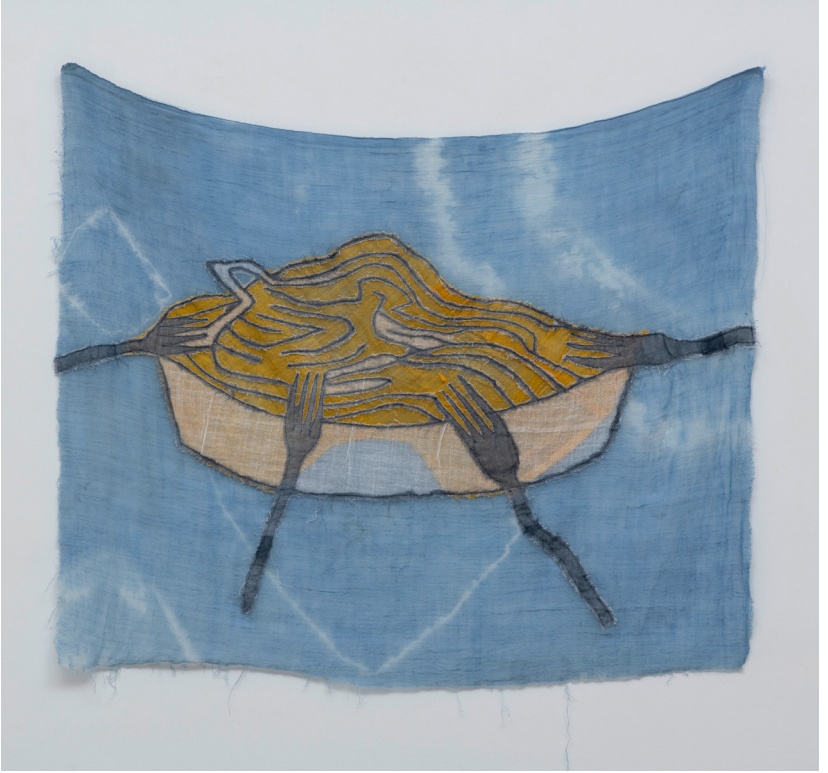
Korel, 2023
Coal Hand, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
130 x 70 cm

Lucy, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
120 x 75 cm

Boşluk, 2023
Void, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
65 x 130 cm

Topos, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
85 x 110 cm

18.Bölge, 2023
18.Region, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
90 x 100 cm

Ateş, 2023
Fire, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
75 x 100 cm

Kabin Fantastik, 2023
Cabin Fantastic, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
80 x 103 cm

Ruh Koruyucu, 2023
Spirit Guardian, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
100 x 70 cm

Laf Ebesi, 2023
Yapper, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 100 cm

Boş Zaman, 2023
Free Time, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
90 x 80 cm

Megafon ve Deniz kabuğu 1, 2023
Megaphone and Sea Shell 1, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
93 x 77 cm

Megafon ve Deniz kabuğu 2, 2023
Megaphone and Sea Shell 2, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
93 x 77 cm

Cadılar Bayramı, 2023
Halloween, 2023
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
80 x 82 cm

Rüya Günlüğü, 2022-23

Dream Diary, 2022-23

Kumaş üzerine dikiş

Sewing on fabric

70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 2, 2022-23
Dream Diary 2, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 3, 2022-23

Dream Diary 3, 2022-23

Kumaş üzerine dikiş

Sewing on fabric

70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 4, 2022-23
Dream Diary 4, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 5, 2022-23
Dream Diary 5, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 6, 2022-23

Dream Diary 6, 2022-23

Kumaş üzerine dikiş

Sewing on fabric

70 x 50 cm

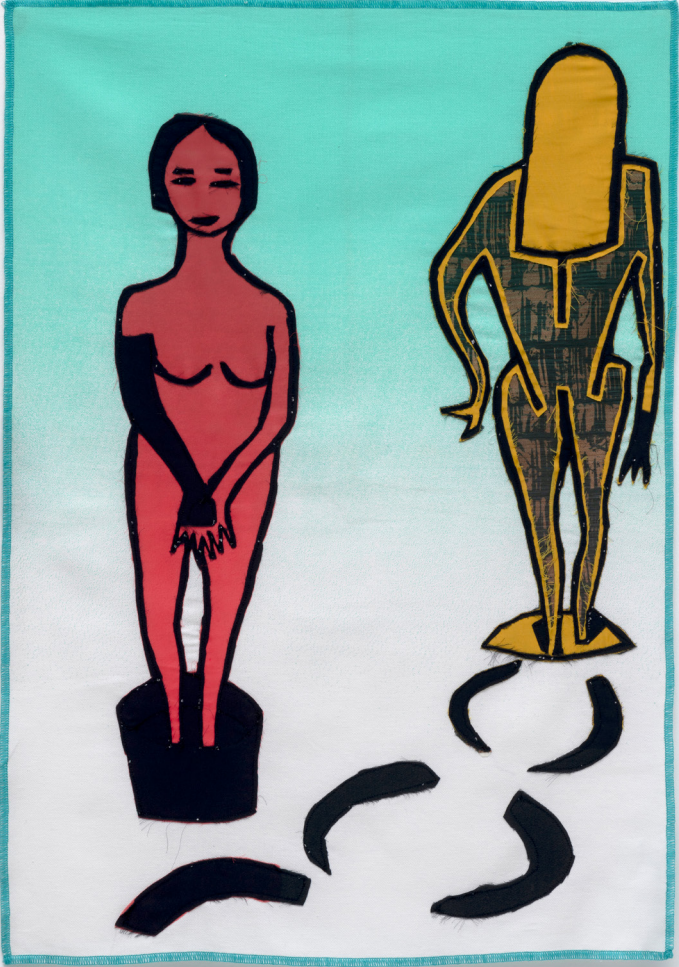
Rüya Günlüğü 7, 2022-23
Dream Diary 7, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 8, 2022-23
Dream Diary 8, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 9, 2022-23
Dream Diary 9, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 10, 2022-23
Dream Diary 10, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 11, 2022-23

Dream Diary 11, 2022-23

Kumaş üzerine dikiş

Sewing on fabric

70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 12, 2022-23
Dream Diary 12, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 13, 2022-23
Dream Diary 13, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 14, 2022-23
Dream Diary 14, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 15, 2022-23
Dream Diary 15, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 16, 2022-23

Dream Diary 16, 2022-23

Kumaş üzerine dikiş

Sewing on fabric

70 x 50 cm

Rüya Günlüğü 17, 2022-23

Dream Diary 17, 2022-23

Kumaş üzerine dikiş

Sewing on fabric

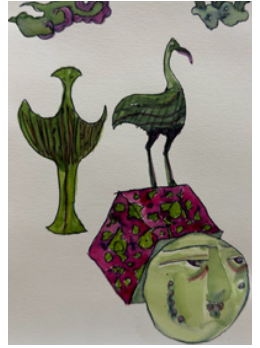
70 x 50 cm

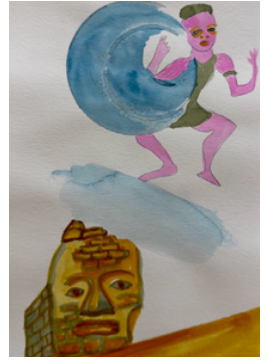
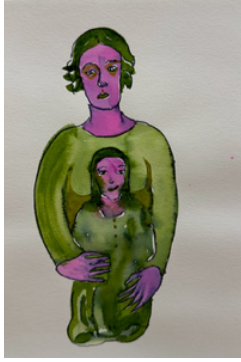
Rüya Günlüğü 18, 2022-23
Dream Diary 18, 2022-23
Kumaş üzerine dikiş
Sewing on fabric
70 x 50 cm

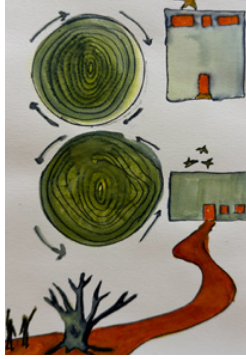
Paris Günlükleri 1-4, 2023
Paris Diaries 1-4, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
21 x 19,5 cm

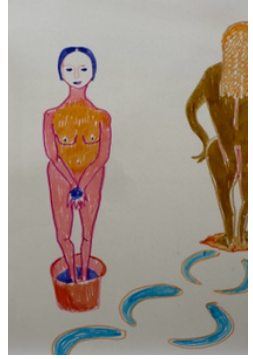
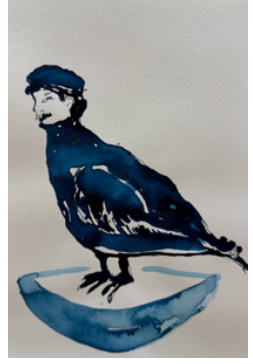
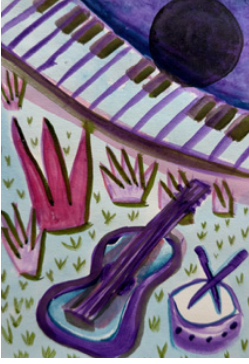
Paris Günlükleri 5-11, 2023
Paris Diaries 5-11, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 15 cm

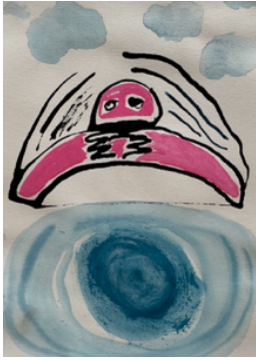
Paris Günlükleri 12-18, 2023
Paris Diaries 12-18, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 15 cm

Paris Günlükleri 19-25, 2023
Paris Diaries 19-25, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 15 cm

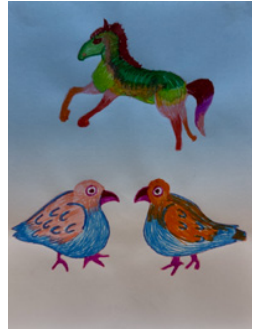
Paris Günlükleri 26-32, 2023
Paris Diaries 26-32, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 15 cm

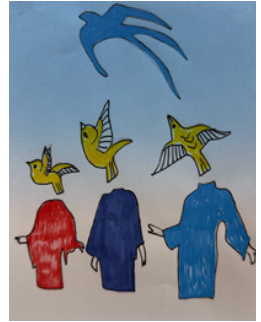
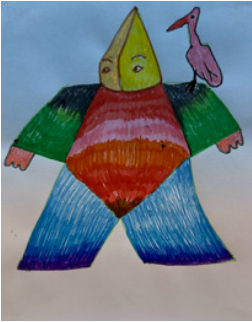
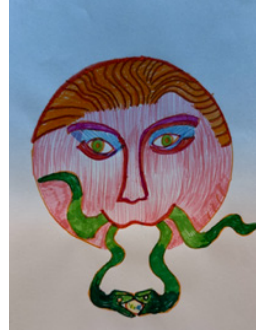
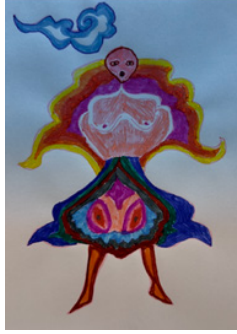
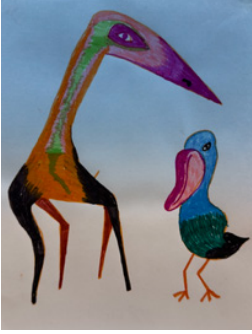
Paris Günlükleri 33-39, 2023
Paris Diaries 33-39, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 15 cm

Paris Günlükleri 40-46, 2023
Paris Diaries 40-46, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 14,5 cm

Paris Günlükleri 47-53, 2023
Paris Diaries 47-53, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 14,5 cm

Paris Günlükleri 54-60, 2023
Paris Diaries 54-60, 2023
Kağıt üzerine mürekkep
Ink on paper
20 x 14,5 cm

Ferda
Art
Platform